

poteze in izraz obraza, stavo in stojo telesa; žalujoči se odene v črno obleko. Zaljubljeni si izražajo čustva s pogledi itd. Mati poljubi otroka na čelo, da izrazi svojo ljubezen. Divji lovci in tihotapci si dajejo znamenja na poseben način. O različnih načinih izražanja razpravlja posebna znanost — izrazoslovje.

Tukaj nas posebno zanima tisti način izražanja, s katerim občujemo v vsakdanjem življenju, izražanje s pomočjo glasilnih mišic, govora, jezika. Ker izvršuje duh vse svoje čine po principu najvišjega ekonomizma, ker spada popolni ekonomizem baš k bistvu duha, je samo naravno in samo ob sebi umevno, da skuša duh tudi v zvezi z materijo uveljaviti ekonomične principe. To nam najlepše dokazuje razvoj jezika po istem varčnem, ekonomičnem nagonu, ki se kaže na štiri strani: 1. izvršiti hoče vsak čin v najkrajšem času in v najmanjšem prostoru. Reprodukcijska, živa, psihična slika neskončnega vsemirja je shranjena, stisnjena v malem prostoru človeške lobanje; 2. z uporabo minimalnih sredstev in moči; 3. duh si hoče prihraniti vedno ponavljanje istega čina s tem, da ostane vsaka zaznava za vedno in neizbrisno vtisnjena v spominu: enkrat za zmirom (semel pro semper); 4. varčni duh si hoče olajšati reprodukcijo celote, celega zaznanega kompleksa s tem, da se zadovolji le z reprodukcijo gotovega dela in sicer: *a*) bistvenega dela namestu celote (pars pro toto); *b*) slučajno zvezanega dela (symbolum pro toto). (Dalje prihodnjič.)

Oton Župančič:

Misliš . . .

Misliš, da je račka,
pa je bel labod;
misliš, da je bel labod,
pa je deveta kraljična . . .

